

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm739.pdf (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jakob kom til sine Dages Ende, og velsignede sine Sønner og sagde dem forud, hvor de skulde boe udi Canaans Land, og hvad Adskillighed der skulde være paa deres Stammers Sind og Bedrift, og lod i en mørk Tale forstaa, at af Juda Stamme skulde den Løve 13opstaa, der skulde knuse Slangens Hoved, den Freds Mand, paa hvem Folkene skulde stole (1. Moseb. 49. 9-13). Han sov hen i Tro paa sin Gienløser, og hans Liig blev ført til Canaan, at jordes hos Abrahams og Isaks, til et Tegn, at Israel skulde stadfæstes i Landet. Siden døde Joseph ogsaa, og hans Lig blev i Ægypten, men han troede saa vist paa sine Fædres Guds Ord, at han tog en Eed af Israels Børn, og sagde: Gud skal visseligen besøge eder, og opføre eder af dette Land, i Landet, som han haver tilsoret Abraham, Isak og Jakob, og I skal opføre mine Been herfra. Saa bleve Josephs Been i Ægypten, til et Vidnesbyrd for Israels Børn, at de ei havde hjemme der, men skulde altid stunde mod Canaans Land, og vente paa Guds Time. Saadant et Vidnesbyrd kunde og gøres behov til at styrke Israels Børn, thi da der kom en anden Konge i Landet, som ikke vilde vide af Joseph at sige, og han saae, at Israels Børn vare mange, da plagede han dem svarligen, og der han saae, at de alligevel voxte og formerede sig, gav han den ugudelige Forordning, at alle deres nyfødte Børn skulde druknes i Nilstrømmen, det er en Vandflod, som løber langs igiennem Ægypten, og blev af de afgudiske Indbyggere dyrket som en Gud, fordi Gud lod den paa visse Aarets Tider hovne op, og gaa over Landet og vande det til Grøde og Frugtbarhed. Nu saae det da ud, som om Gud havde glemt sit Folk; henved fire hundrede Aar vare forløbne, siden 14Han gav Abraham sin Forjættelse, og endnu var hans Afkom i Udlændighed, ja det lod som om hans Slægt skulde aldeles ødelægges, men Herren vilde kun prøve sit Folk, og drive dem til med Suk og Bøn at slaa deres Lid til Ham, som den Eneste, der var mægtig til at frelse dem, og der Timen kom, da hørte Han deres Suk, og tænkte paa sin Pagt med Abraham, Isak og Jakob, og lod den Frelsning aabenbares, som han i Stilhed havde beredt. 1. Moseb. 50. 2. 1.